



## Ռաֆֆի

### Նվեր N-ի հիշատակին

Միթե արյունով երկնային դրպիր  
Գրեց դժնդակ քո ճակատագիր,  
Երկաթի կապանք, բանտ և արտորանք,  
Եվ հայրենիքից լինել տարագիր:

Այո՛, երբ կույր բախտ բաժաներ վիճակ,  
Ընտրեցիր բաժին քեզ փշյա պսակ,  
Անվեհեր սրտով, հոժար, համարձակ  
Խմեցիր կյանքի դառնության բաժակ:

Այդ քո սրբազան գոհաբերություն  
Բաշխեց դիցական քեզ անմահություն,  
Եվ քո աննոռաց վսեմ հիշատակը  
Կավանդե հայր ապագա որդուն:

Դեռ մանկությունից այդ անգութ աշխար,  
Ուղղեց քո առջև փշոտ ճանապար,  
Երբ դու չքավոր, անտեր, անխնամ,  
Քո ծնողքներից որբացար իսպառ:

Յավալի հոգսը դառն աղքատության  
Չըթուլացրուց թափը քո բնության,  
Ուսում, գիտություն էր քո խնդրածը,  
Քո սիրտը չրկապեց արժաթի շղթան:

Ն... քաղաքի կեղտոտ փողոցում  
Փակված էիր դու խոնավ մի խրցում,  
Ուր թոքախտական բարակացավը  
Բոթաբեր հազը դրեց քո ծոցում:

Բայց չէր քեզի փույթ ցավը մարմնավոր,  
Կամ աշխարհային վշտերն անսովոր,  
Քո հոգին լի էր առողջ կյանքով,  
Միրտդ՝ ուժերի նոր, թարմ հոսանքով:

Եվ մոլորողի հրապույրը փառքի  
Չըգերեցին քո՝ ոչ սիրտը, ոչ հոգի,  
Դու նվիրեցիր բոլոր քո ջանքը  
Հօգուտ հայրենյաց, հօգուտ քո ազգի:

Ազգն ի՞նչ փոխարեն շնորհեց քեզ, անբախտ,  
Եո եկան կրքեր, բորբոքվեց չար ախտ,  
Եվ մոլենախանձ կղերի խրատով  
Հայիոյեց քո գործը խուժանն ապերախտ...